Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu inserțiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḍi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtu și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 138. Brașovŭ, Joi 23 Iunie (5 Iulie) 1888.

Nou abonamentŭ la „GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii foiei nostre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șese lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ.
pe șese lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anu 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 22 Iunie st. v. 1888.

Ministrulŭ de culte și de instrucțiune unguresců, d-lŭ Augustŭ Trefort, adreséză în fiecare anŭ pe timpulŭ acesta câte unŭ manifestŭ către alegătorii seĭ, în care își desvóltă ideile și programa sa.

Foile unguresci se grăbescŭ de a reproduce aceste manifesturĭ, căcĭ d-lŭ Trefort se bucură înaintea lorŭ de mare vadă, fiindŭ elŭ spiritulŭ conducătorŭ alŭ șoviniștilorŭ unguri fără deosebire de partidă.

Ministrulŭ Trefort se și feresce de a face în enunciațiunile sale politică de partidŭ, și atinge mereu corda, ce pune în vibrare sentimentele acelorŭ conaționalĭ ai seĭ, carĭ suferŭ de bóla șovinismului și a fanatismului naționalŭ. Și numĕrulŭ acestora este grozavŭ de mare. Elŭ cresce pe ḍi ce merge sub îngrijirea ministrului de culte și de instrucțiune.

De astădată d-lŭ Trefort adreséză o scrisóre deschisă alegĕtorilorŭ seĭ din cerculŭ alŭ patrulea alŭ Pestei.

Indată la începutŭ elŭ caracteriséză situațiunea cu puține cuvinte și atinge apoi câteva puncte ale programului sĕu.

„Posițiunea nóstră în afară — ḍice d-lŭ Trefort — și cestiunea financiară predomină situațiunea. Tótă Europa se arméză, de aceea nicĭ noi nu putemŭ rĕmâne nepregătițĭ; acesta este unŭ lucru fatalŭ apĕsătorŭ pentru țĕrĭ bogate, cu atâtŭ mai apĕsătorŭ însĕ pentru țĕrĭ sĕrace.“

Are dreptate ministrulŭ de instrucțiune. Ne aflămŭ sub presiunea situațiunei din afară și a deficitelorŭ financiare, ceea ce este cu atâtŭ mai fatalŭ, cu câtŭ suntemŭ și așa destulŭ de sĕracĭ.

Pe d-lŭ Trefort însĕ pare că nu'lŭ supĕră atâtŭ lipsele poporațiunii, câtŭ mai multŭ împrejurarea, că banii din visteriă se dau pentru confecționarea de puscĭ cu repetițiă și ministrului de instrucțiune nu-i rĕmâne mai nimicŭ pentru realisarea planurilorŭ sale șoviniste. De unde sĕ se mai înfiinţeze șcóle de statŭ unguresci în comunele nemaghiare, decă armamentele înghițŭ totŭ ce întră în visteria statului?

„Pentru mine ca ministru de instrucțiune — adauge d-lŭ Trefort — este întristătorŭ că totŭ se cheltuiesce pe pregătirile militare și eu trebue sĕ rĕmânŭ unŭ anŭ de ḍile neactivŭ. Dĕr credŭ că acésta nu va dura mai multŭ ca unŭ anŭ, căcĭ avemŭ încă multe de făcutŭ pe terĕmulŭ intereselorŭ culturale, *pe acestu terĕmu se mișcă și se afirmă și inimicii noștrĭ internĭ și noi trebue sĕ apĕrămŭ patria nostră nu numai în contra inimicilorŭ din afară, ci și în contra inimicilorŭ din întru.*“

D-lŭ Trefort vorbesce numai de interesele de cultură ale Ungurilorŭ. Las'că acésta este o manieră destulŭ de stranià dela unŭ ministru de instrucțiune alŭ unui statŭ, în care maioritatea covĕrșitóre a poporațiunei este nemaghiară și unde prin urmare interesele de cultură ale Românilorŭ, Slavilorŭ și Germanilorŭ arŭ trebuì sĕ fiă celŭ puținŭ totŭ așa de îngrijite, ca interesele de cultură ale Ungurilorŭ. Dĕr d-lŭ Trefort merge unŭ pasŭ mai departe și declară, că pe terĕmulŭ culturei Ungurii au sĕ lupte și cu inimicii din întru, ceea ce presupune, că cultura maghiară se află în luptă, că este amenințată în desvoltarea ei.

Cine suntŭ inimicii din întru, carĭ punŭ pedecĭ Ungurilorŭ pe terĕmulŭ culturei?

De doisprеḍece anĭ și mai bine, de când d-lŭ Trefort conduce resortulŭ cultelorŭ și alŭ instrucțiunei, tóte se facŭ pe voia lui, căcĭ Ungurii suntŭ stăpânĭ absoluțĭ în statŭ, ei facŭ legile și votéză creditele, și d-lŭ Trefort totdéuna s'a bucuratŭ de sprijinulŭ lorŭ. Cine suntŭ dĕr dușmanii contra cărora trebue sĕ lupte spre a apĕra patria?

Nu cumva este amenințată cultura maghiară, pentru că Românii de pildă nu vorŭ sĕ se lapede de cultura lorŭ propriă națională? Nu cumva scólele române amenință esistența scólelorŭ unguresci înființate de d-lŭ Trefort?

Una din foile sale se plângea că munca profesorilorŭ dela scólele de statŭ este zadarnică, pentru că copii de „valahĭ“ după ce esŭ din scólă uită érăși ce-au învĕțatŭ acolo unguresce. Nu cumva comunele și ținuturile române, carĭ își vorbescŭ limba strămoșéscă și facŭ sĕ uite pe cei întorșĭ în sînulŭ lorŭ altă limbă străină, suntŭ inimicii culturei unguresci?

Guvernulŭ germanŭ și Alsația.

La granița germano-francesă încordarea cresce pe ḍi ce merge. Diarulŭ lui Bismark vorbesce în numĕrulŭ sĕu dela 2 Iulie de-o vĕtămare a fruntariei din partea Francesilorŭ. Doi oficerĭ din garnisóna Parisului au trecutŭ peste granița germană la Viller-aux-Bois și chiămândŭ la sine patru locuitorĭ din Rezonville i-au întrebatŭ despre localitățile dimprejurŭ, ér' în urmă li-au ḍisŭ: „Dela 1871 încóce suntețĭ fórte apĕsațĭ de guvernulŭ germanŭ, dĕr acésta nu va mai dura multŭ, căcĭ vomŭ veni în curĕndŭ spre a recuceri Alsația-Loteringia“.

De-a fi adevĕratŭ séu nu acéstă scire se va vedé; destulŭ că foile bismarkiane își dau tóte silințele spre a justifica prin asemenĭ scirĭ mĕsurile aspre ce le-a luatŭ acărmuirea germană la granița.

Corespondenta germană „națională-liberală“ a criticatŭ ḍilele aceste mĕsurile în privința pașapórtelorŭ, ḍicĕndŭ că ele totuși potŭ fi încunjurate pe când somerciulŭ internaționalŭ sufere și disposițiunea Alsațianilorŭ érăși a devenitŭ dușmănósă față cu Germanii.

„Norddeutsche allg. Ztg.“ rĕspunde în modŭ bruscŭ, că nu din causa comerciului sĕu din iubire către Alsațianĭ a cuceritŭ Germania Alsația-Lotaringia la 1871, ci numai spre a satisface unui calculŭ militarŭ, pentru ca sĕ ne putemŭ apĕra mai bine contra invasiunilorŭ francese. Nĭ-arŭ plăcé decă Alsațianii arŭ redobândi consciința că suntŭ Germanĭ. Curĕndŭ nu va fi acésta. Trebue mai întâiu sĕ facemŭ pe țéră sĕ cunóscă, că granița nu mai e la Rinŭ ci în Voyesĭ. De aceea comerciulŭ Alsației cu Francia trebue sĕ înceteze. In acéstă direcțiune contribue disposițiunile în privința pașapórtelorŭ, deși nu suntŭ de ajunsŭ.

Alte mĕsurĭ vorŭ trebuì sĕ fiă luate, adauge fóia bismarkiană, decă Francia va continua a nisuì sistematicŭ la redobândire Alsației. In timpŭ de 18 anĭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Toma Cusmici

de **Ivan Turgenjeff.**

„Din memoriile unui vĕnătoră.“

Intr'o séră întorcĕndu-mĕ dela vĕnatŭ veneam în trabulu celŭ mare, căcĭ până acasă mai aveam sĕ facŭ încă vreo optŭ verste.*) Calulu meu se arunca pe calea prăfósă, sforăia și-șĭ ținea urechile spre înainte, ér cânele meu obositŭ venea sub căruță între rotele din dĕrĕptŭ. O furtună avea sĕ ne apuce; în fața nóstră unŭ norŭ grosŭ, ce bătea în vĕnătŭ, se ridica peste pădure, ér cerulu se închisese din tóte părțile. Plopii se mișcau furiosŭ și zădufulŭ de până acum se schimbă repede într'o răceală. Umbre se ridicau din totŭ loculŭ. Lăsai frĕnele în voia calului, trecui printr'o văgăună, trecui albia unui părău secatŭ, plinŭ de viță sĕlbatică, urcaiu unŭ dealŭ și am întratŭ în pădure. Drumulŭ se cotea prin nisce tufișŭ forte desŭ și amurgulŭ era apróре. Dĕdui bice calului, vrĕndŭ sĕ ajungŭ mai degrabă. Căruța sdruncina trecĕnd peste rădăcinile stejarilorŭ bĕtrânĭ și a teilorŭ groșĭ, și se da dintr'o parte într'alta, căcĭ într'una aveamŭ sĕ trecemŭ peste pârae și peste glodurile rótelorŭ. Calulŭ începù a se poticni. Unŭ vĕntŭ puternicŭ vĕjia pe deasupra nóstră, arborii se clătinau strașnicŭ, și stropĭ grei cădeau icĭ colea plesnindŭ frunḍele pomilorŭ. Unŭ fulgerŭ se ivì și începù sĕ tune. Plóia vărsa ca cu ciubarele. Mai mersei câțĭ-va pașĭ, dĕr mĕ oprii și-mĭ legai calulŭ. Era întunerecŭ de nu-mĭ vedeamŭ degetele înaintea ochilorŭ și mĕ pitulai într'unŭ tufișŭ din apropiere. Stam pitițŭ, îmĭ învelii capulŭ și așteptamŭ cu răbdare sĕ înceteze plóia, și cum stam astfelŭ, la lumina unui fulgerŭ, zării pe drumŭ o figură înaltă ca de omŭ. Mĕ uitamŭ ațintitŭ în acea direcțiune și chipulŭ ce-lŭ vĕḍusemŭ crescea ca din pămĕntŭ și se apropia de căruța mea.

„Cine este aicĭ?“ se auḍi o voce puternică.

„Cine ești tu?“

„Eu sunt pădurarulŭ din locurile acestea.“

Atuncĭ îi spuseiu și eu numele.

„Te cunoscŭ; vreĭ sĕ mergĭ acasă?“

„Da, așĭ vré, da nu veḍĭ furtuna.“

Unŭ fulgerŭ orbitorŭ brăzdà norii și atuncĭ vĕḍui pe pĕdurarulŭ din creștetŭ până 'n tălpĭ; curĕndŭ după fulgerŭ urmă unŭ tunetŭ duruitorŭ, trăsni în apropiere, ér plóia curgea potopŭ.

„Nu are sĕ înceteze curĕndŭ,“ ḍise pădurarulŭ.

„Și ce-i de făcutŭ?“

„Sĕ vii în coliba mea“, adause elŭ grabnicŭ.

„Decă tocmai vreai sĕ-mĭ facĭ unŭ bine...“

„Suie-te în căruță.“

Pădurarulŭ merse la calŭ și luă frĕnele în mână; eramŭ plecațĭ. Mĕ țineam de perinile căruței, carĭ se clătinau ca o barcă pe mare, și strigam după câne. Calulŭ meu d'abia se târa prin mocirle, luneca mereu și se poticnia. Pĕdurarulŭ potrivea oiștea când la drĕpta când la stânga, după cum cerea trebuința.

Merserămŭ multă vreme, când deodată tovarășulŭ meu opri calulŭ.

„Suntemŭ acasă, domnule, ḍise elŭ de totŭ domolŭ. Se auḍi scârțăitulŭ unei ușĭ și lătratulŭ unorŭ cățeĭ tinerĭ. Imĭ ridicaiu capulŭ și la lumina fulgerului zării o colibă mică și sărăcăciósă în mijloculŭ unei curțĭ marĭ, care era îngrăḍită jurŭ împrejurŭ. Pe o ferestruică a colibei se zăria puțină lumină. Pĕdurarulŭ se apropiă cu calulŭ meu până lângă prispa colibei și ciocăni în ușe.

„Indată, îndată!“ ḍise cineva din lăuntru cu o voce delicată; se auḍi unŭ umbletŭ de picióre desculțe, scârțăii reteza și pe pragŭ se ivi o fetică așa ca de doisprеḍece anĭ, îmbrăcată într'o cămeșuță și cu unŭ felinarŭ în mână.

„Lumineză boerului“, ḍise pĕdurarulŭ, „până una alta mĕ ducŭ sĕ vĕ punŭ căruța la adăpostŭ.“

Fetița se uită la mine, se întórse apoi în colibă, ér eu mersei după ea.

Locuința pĕdurarului era o odae afumată, strîmtă și jósă și nu mai era lângă ea nicĭ o altă încăpere; unŭ cojocŭ ruptŭ era acățatŭ la părete. Pe o laviță se afla o pușcă cu o țavă, ér în unghiu era o grămadă de haine vechĭ. Două óle marĭ se aflau la cuptorŭ. Pe masă ardea o lumină, mai multŭ stinsă, și fumega. In mijloculŭ odăii era o trócă cu unŭ copilŭ micŭ, legată de capulŭ unui parŭ. Fetița suflă în felinarŭ, se puse pe unŭ scăunelŭ și începù sĕ legine cu drĕpta, pe când cu stânga îndrepta muculŭ faclei*) care licăria în odaie. Mĕ uitamŭ jurŭ împrejurŭ; îmĭ era greu la inimă. E lucru nemulțămitorŭ sĕ te afli séra în coliba vr'unui țĕranŭ. Copilulŭ din légĕnŭ rĕsufla greu și repede de totŭ.

„Cum vĕdŭ eu, tu ești singură acasă?“ întrebai pe fetița.

*) verstа=1066 metri.

*) unŭ bățu de bradŭ cioplitŭ cu țăndărĭ și unsŭ cu rĕșină.

Alsațianii nu s'au apropiatŭ de noi (Germanii) și au alesŭ în parlamentŭ cu puține escepțiunĭ numai contrarĭ declarațĭ. Germania se apĕră așa cum îĭ dictéză interesele, ea nu póte sĕ alerge după favórea Alsațianilorŭ. Décă aceștia vorŭ deveni mai amicabilĭ, vorŭ fi îmbrățișațĭ. Pănă atuncĭ însĕ imperiulŭ germanŭ este îndreptățitŭ și datorŭ de-a nu avé altă considerațiă decâtŭ aceea ce i-o dictéză *egoismulŭ susținerii proprie.*

SCIRILE DILEI.

Scimŭ că *ministrulŭ* ung. de *justiție* ordonase ca dela 1 Aprilie a anului curentŭ tóte înregistrările în cărțile funduare sĕ se facă numai pe basa documentelorŭ compuse în *limba maghiară* seu traduse fidelŭ cu autentificare. In urma acestui ordinŭ trebuiau se se traducă în ungouresce estrasele matriculare scrise în altă limbă. Ministeriulŭ de justițiă însĕ cu data de 6 Iunie a. c. a schimbatŭ ordinulŭ de mai nainte, concedêndŭ, ca estrasele matriculare scrise în altă limbă sĕ nu se traducă în ungouresce, dându-se astfelŭ în limba materna documentele despre nascere, etate, căsĕtoriă și mórte.

* *
*

Gimnasiulŭ reformatŭ ungurescŭ din *Orăștiă* a primitŭ din partea guvernului unŭ ajutorŭ de 16,000 fl. pentru a face unele clădirĭ. — Și d-lŭ Trefort n'a datŭ încă nicĭ pănă adĭ voiă Românilorŭ din Caransebeșŭ sĕ-șĭ redice unŭ gimnasiu cu banii lorŭ proprii. Ce contraste!

* *
*

P. S. S. Dlu Episcopŭ *Ioanŭ Popasu* a plecatŭ la Karlsbad pentru o cură de 4 sĕptĕmânĭ. Pe timpulŭ absentarii sale va resolva afacerile curente părintele protosincelŭ Filaretŭ Musta.

* *
*

Cercetarea din causa tumultului din *Feldióra* încă nu s'a terminatŭ. Sâmbătă s'au întorsu de acolo sub-procurorulŭ din Brașovŭ F. Phleps și judele instructorŭ Arzt. A fost trimisŭ la Feldióra și căpitanulŭ auditor Miskolczy din Clușiu spre a cerceta décă atitudinea gendarmilorŭ și a husarilorŭ, carĭ au formatŭ escorta comisiei judecătorescĭ în diua tumultului, a fostŭ corectă. Se asigură că d-lŭ căpitanŭ a aflatŭ că miliția s'a purtatŭ forte corectŭ și cu sânge rece și a propusŭ sĕ fiă lăudațĭ în publicŭ cei doi gendarmĭ.

* *
*

Camera advocațială din *Alba-Iulia* anunță, că d. *Vasilie Bașiota* a fostŭ introdusŭ în lista advocațilorŭ ca advocat cu locuința în *Abrudŭ.*

* *
*

Au ajunsŭ acum și forestierii reg. *visitatori de scóle.* Ministrulŭ de culte și instrucțiune ung. a numitŭ pe forestierulŭ reg. Carolŭ *Hidvegi* provisoriu visitatorŭ de scóle ministeriale pentru scólele poporale din cerculŭ Sebeșului.

* *
*

S'au numitŭ capelanĭ castrensĭ cl. II în reservă d-nii Florianŭ *Rusanŭ* și Ionŭ *Munteanŭ*, ambii preoțĭ ai archidiecesei gr. or. din Ardélŭ, și d-lŭ Stefanŭ *Popŭ* preotŭ alŭ archidiecesei gr. cat. de Alba-Iulia și Făgărașu. Căpitanulŭ cl. I dlŭ E. *Mărgineanŭ* dela reg. de inf. nr. 50 este prenotatŭ pentru funcțiunĭ locale de majorŭ.

* *
*

Din 20 tinerĭ dela gimnasiulŭ ungurescŭ din *Aiudŭ*, carĭ s'au supusŭ la esamenulŭ oralŭ de maturitate, numai unulŭ. dice „Kolozsvar," nu a reușitŭ. Studenții dela acelŭ gimnasiu au fostŭ peste totŭ strictŭ clasificațĭ, așa că 25—30 la sută sunt constrînșĭ sĕ repețéscă anulŭ de școlă.

* *
*

Timpulŭ căldurosŭ de véră e forte priinciosu pentru economii din *Secuime.* Sunŭ speranțe de fênŭ multŭ și bucatele promitŭ a fi forte roditóre.

* *
*

In sĕptĕmâna trecută unŭ ciobanŭ a avutŭ pe muntele Ouești o fatală întêlnire cu-o *ursóică*, care atacându-lŭ i-a ruptŭ carnea de pe unŭ piciorŭ. Bietulŭ ciobanŭ fu transportatŭ în spitalulŭ din Sibiiu.

* *
*

Corpurile legiuitore române nu vorŭ fi convocate, precum s'a disu, la 10 Iuliu, ci pela începutulŭ lunei Augustŭ, dice „România." Disolvarea va urma îndată convocării, și în acestŭ casŭ, alegerile pentru Cameră se vorŭ face în Octomvre.

* *
*

D. baronŭ de *Schieffen*, ambasadorulŭ extraordinarŭ alŭ Germaniei a sositŭ Duminecă în Bucurescĭ primitŭ fiind de d. ministru plenipotențiarŭ alŭ Germaniei la Bucurescĭ, încunjuratŭ de întregulŭ personalŭ alŭ legațiunei, de câți-va ministri, de d. prefectŭ alŭ poliției Capitalei și de mai mulțĭ ofițerĭ superiorĭ din garnisónă. D. baronŭ a visitatŭ, însoțitŭ de d. ministru de resboiu, arsenalulŭ armatei, scóla militară, scóla de aplicațiune și casărmile. După amiédĭ, d. baronŭ a visitatŭ și grădina „Oppler" unde societatea „Eintracht" avea serbare. Lunĭ d. baronŭ de Schieffen a plecatŭ la Sinaia spre a notifica Majestății Sale Regelui Carolŭ I urcarea pe tronulŭ Germaniei a lui Wilhelm II.

* *
*

Sub-locotenentulŭ *Chiniczu*, prietenŭ alŭ socialiștilorŭ din Iași și implicatŭ în afacerea *rĕscólelorŭ din județulŭ Dorohoi*, a fostŭ condamnatŭ de consiliulŭ de resboiu alŭ corpului IV de armată din Iași la *unŭ anŭ închisóre.*

* *
*

Se comunică „Democratului" din Ploescĭ că, pe moșiile Trestienĭ și Zănoga din plasa Câmpu-Tergșorŭ, din România, s'au ivitŭ nisce *nouĕ insecte* în formă de omidĭ marĭ, negre pĕrose, care mănâncă ciulinĭ, pălămidă și érba după suhatulŭ vitelorŭ în câtŭ acestea nu mai au ce mânca.

* *
*

O foiă cuotidiană *antisemită* va apăré în *Viena* dela 1 Octomvre. Deputații Vergani și Schönerer au contribuitŭ pentru scopulŭ acesta suma de 100,000 florinĭ.

Esamenulŭ de maturitate
la gimnasiulŭ romànŭ din Brașovŭ.

Lunĭ în 20 și Marțĭ în 21 Iuniu v. s'a ținutŭ *esamenulŭ oralŭ de maturitate* la *gimnasiulŭ românŭ* de aicĭ. La acestŭ esamenŭ au fostŭ admișĭ 15 școlarĭ: unulŭ însĕ bolnavŭ fiindu, s'a retrasŭ înainte de începerea esamenului. Ca comisarŭ consistorialŭ și ca președinte alŭ comisiunei esaminătóre a funcționatŭ Prea Cuviosia Sa părintele Archimandritŭ și asesorŭ consistorialŭ *Dr. Ilarionŭ Pușcariu*, éră ca representantŭ alŭ Regimului d-lŭ directorŭ alŭ gimnasiului de statŭ din Sibiiu *Veres Ignácz.*

Esamenulŭ a decursŭ în cea mai bună ordine și rĕspunsurile școlarilorŭ în cea mai mare parte au făcutŭ o favorabilă impresiune asupra tuturorŭ celorŭ de fațĕ. Rĕspunsurile din limba și literatura maghiară, date conformŭ legii din 1883 în limba ungurescă, de asemenea au fostŭ destulŭ de bune, așa încâtŭ de bună sémă au trebuitŭ sĕ satisfacă așteptărilorŭ d-lui comisarŭ ministerialŭ. Cu tóte acestea clasificarea se vede a fi fostŭ în adevĕrŭ rigurósă, de óre-ce resultatulŭ ultimŭ alŭ esamenului de maturitate a fostŭ următorulŭ: 1 școlarŭ s'a declaratŭ maturŭ cu „forte bine", 5 maturĭ cu „bine", 6 maturĭ cu „suficientŭ", éră 2 s'au respinsŭ dintr'unŭ studiu pe două lunĭ (unulŭ a fostŭ respinsŭ cu totulŭ dela esamenulŭ oralŭ în urma lucrărilorŭ scripturistice).

La împărtășirea resultatului, Prea Cuviosia Sa părintele Archimandritŭ Dr. Il. Pușcariu, carele, deși acum a funcționat pentru prima óră ca comisarŭ la esamenulŭ de maturitate, totuși a condusŭ esamenulŭ cu o vĕdită cunoscință de causă, a adresatŭ — după cum ni se spune — câteva căldurose cuvinte școlarilorŭ abiturienți, cărora li-a recomandatŭ activitate continuă și iubire cătră patria, națiune și biserică. — Dorimŭ și noi tinerilorŭ maturisanțĭ celŭ mai deplinŭ succesŭ în carierele, ce le vorŭ îmbrățișa!

Corespondența „Gazetei Transilvaniei."

Ighiu, în 15 Iunie 1888.

Stimate D-le Redactorŭ! Cunoscêndu-se neîncungiurata lipsă de cele necesarĭ în școlă, tinerimea română din opidulŭ Ighiu și jurŭ în înțelegere cu unii proprietarĭ din locŭ au arangiatŭ o petrecere din alŭ căreia venitŭ sĕ se ajutoreze școlă română din locŭ.

Petrecerea se și ținŭ, în curtea și sala școlei, a doua di de SS. Rosale.

Mulțămită luĭ Dumnedĕu, poporulŭ a alergatŭ cu micŭ cu mare în urma inteligenții la loculŭ destinatŭ, fără escepțiune de avutŭ și seracŭ, și neuitându-se la gravele necasurĭ ce dilnicŭ le îndură în părțile acestea, — venindŭ cu toții ca sĕ contribue la ajutorarea școlei.

Când musica a datŭ semnalulŭ de începere sĕ fi vedutŭ cum alergau tinerĭ și bĕtrânĭ din tóte părțile spre a audi cântecele frumóse ale musicei și vocile melodióse ale micuțilorŭ școlarĭ, carĭ încungiurau școla toțĭ în haine de serbătóre.

Curêndŭ după aceea se înfățișară o mulțime de óspețĭ din comunele vecine și din depărtare, însĕ laudă Șardului că de aicĭ inteligința s'a presentatŭ în corpore avêndŭ în frunte pe bravulŭ preotŭ Gedeonŭ Radeșiu dimpreună cu Stimata familiă și energiculŭ teologŭ Traianŭ Popŭ, care între pause a ținutŭ unŭ discursŭ, arĕtândŭ că unŭ poporŭ numai în unire și concordiă póte fi tare și solidŭ, și numai astfelŭ își póte împlini tóte datorințele sale.

Inteligința Șardului a împlinitŭ disa poetului: „Unitive în cugetŭ, Unitive'n simțirĭ!" Șerdenii prin acésta au arĕtatŭ iubirea ce o păstrézǎ pentru consolidarea neamului romănescŭ. Priméscă espresiunea deosebitei nóstre stime.

Atâtŭ inteligința câtŭ și poporulŭ de rêndŭ și-au petrecutŭ veselŭ și în iubire frățéscă până în dorile dilei, când s'au despărțitŭ luându-și adio.

Inainte de petrecere a încursŭ dela P. T. Domnĭ și Dómne: Grigoriu

---

„Da," dise ea încetŭ, așa că abia s'a auditŭ.

„Ești tu fata pĕdurarului?"

Ea făcu cu capulŭ în semnŭ că așa este.

Scârțâii ușa și pĕdurarulŭ trecu pragulŭ cu capulŭ plecatŭ.

Ridică felinarulŭ de josŭ, merse la masă și aprinse lumina.

„D-ta nu eștĭ obicînuitŭ cu astfelŭ de lumină?" dise gazda mea scuturându-șĭ pĕrulŭ sĕu lungŭ și crețŭ.

Mĕ uitamŭ la elŭ; rarŭ am mai vĕdutŭ unŭ omŭ atâtŭ de frumosŭ.

Era înaltŭ, cu umerii lațĭ și bine legatŭ. Sub cămașa lui udă se vedeau vênjoșii sĕi muschĭ. O barbă négră, stufósă, îi acoperea fața lui bărbătéscă și seriósă până la umerii obrazului, avea sprâncene marĭ, sub carĭ se iveau ochii lui micĭ și albastri. Acum era cu mânile în șoldurĭ și sta țapĕnŭ înaintea mea.

Ii mulțămii pentru bunĕtatea arătată și ilŭ întrebai de nume.

„Mĕ chiamă Toma," rĕspunse elŭ, „cu porecla Cărtilă."

„A, tu escĭ Cărtilă?" disei, și mĕ uitam la elŭ cu o curiositate și mai mare ca până acum; dela Iermolay alŭ meu, precum și dela alții, am auditŭ multe lucrurĭ spunêndu-se despre pĕdurarulŭ Cărtilă, de care se temeau toțĭ țĕranii din împrejurime ca de para focului. După cum spunŭ țĕranii, nu s'ar fi aflândŭ unŭ alŭ doilea în lume, care sĕ'șĭ pricépă meșteșugulŭ ca și elŭ, deórece Cărtilă nu da nimerui rĕgazŭ sĕ-'șĭ ducă din pĕdure vr'o crosnie de uscăturĭ sĕu vrescurĭ, și când nu'lŭ cauțĭ, atuncĭ te întêlnescĭ cu elŭ, în mijloculŭ nopței apare ca o nălucă, și nu i te poțĭ împotrivi de loculŭ locului, căcĭ e mare meșterŭ și țapĕnŭ ca unŭ ursŭ. Pe elŭ nu'lŭ poțĭ mitui cu nimicŭ, nicĭ cu rachiu nicĭ cu banĭ, totdéuna e neîndurecatŭ și își face datoria. De multeorĭ ómenii carĭ aveau pricinĭ cu elŭ i-au doritŭ *viața vecinică*, déră..... elŭ era unŭ omŭ cu care nu puteai face nimicŭ ca sĕ'lŭ câștigĭ pe partea ta.

Din pricina acésta elŭ căpĕtase numele de „Cărtilă." „Tu eștĭ așader Cărtilă," adăogai eu, „am auditŭ despre tine, dragulŭ meu, și pretutindenea trecĭ de unŭ omŭ hotărîtŭ, unŭ omŭ care nu te abațĭ dela ceea ce țĭ-ai pusŭ în gând odată."

„Eu îmĭ facŭ datoria," rĕspunse elŭ posomorîtŭ, „căcĭ nu vreu sĕ mănâncŭ de giaba pânea stăpânilorŭ mei." Scóse unŭ toporŭ de după încingĕtóre, se puse în genunchĭ pe o scândură și începŭ sĕ cioplescă o faclă.*)

*) Se face din lemnu de bradŭ.

„N'ai nevastă?" ilŭ întrebai eu mai târdiorŭ.

„N'am," dise elŭ apăsatŭ, tăindŭ țapĕnŭ cu toporulŭ.

„A muritŭ?"

„Nu... ba da... e mórtă," adause elŭ și se întórse în altă parte. Eu tăcui, ér elŭ întorcêndu-se mĕ privi cu ochĭ marĭ. „Ea a plecatŭ cu unŭ călĕtorŭ," dise pĕdurarulŭ zîmbindu rece. Copila lui când audi aceste vorbe plecă capulŭ, băiatulŭ din lĕgănŭ se deșteptă și începŭ sĕ țipe, ér copila se apropiă de miculŭ ei frățiorŭ.

„Na, dă'i odată," grăi pĕdurarulŭ dându-i în mână o sticlă pentru suptŭ.*)

„A părăsitŭ și pe acestŭ copilŭ," continuă elŭ încetinelŭ, arĕtândŭ cu mâna cătră băiatulŭ celŭ micŭ. Făcŭ un pasŭ spre ușe, rĕmase puținŭ în locŭ și apoi se întórse cătră mine:

„Nu vei puté mânca pânea nóstră domnule," începŭ elŭ vorba, „dér alta nu avemŭ...."

„Nu mĭ-e fóme."

„Décă'i așa, asta trebue sĕ o scii D-ta mai bine. Țĭ-așĭ aduce bucurosŭ unŭ samovarŭ*), dér n'am ceaiu de locŭ. Până una alta mĕ ducŭ sĕ vĕdŭ de calulŭ D-tale."

*) Biberonŭ.
*) Unŭ vasŭ în care se ferbe ceaiulu.

Elŭ eși și trase ușa după sine, ér eu mĕ uitamŭ împrejurulŭ meu. Odaea mi se părea acum mai sărăcăciósa ca înainte. Aerulŭ rece și mirosulŭ greu mi-se puseră pe peptŭ.

Fetița nu se mișca din loculŭ ei, și nicĭ nu se uita la mine, ér din când în când împingea leagĕnulŭ sĕu își ridica cămĕșuța ei care îi cădea pe umerĭ. Era desculță și sta neclintită înaintea mea.

„Cum te chiamă?" o întrebai în cele din urmă.

„Ulita" rĕspunse, și plecă și mai multŭ fața ei tristă.

Pĕdurarulŭ intră și se aședă pe laviță.

„Furtuna e pe gătate" dise elŭ după o pausă, „décă ai plăcere te-așŭ însoți ca sĕ te scotŭ din pădure."

(Va urma).

RÎSU
poveste
de **Raoul de Najac.**

I.

Pe când primăvéra anului 1636 acopere cu florĭ merii de Normandia, d-nu Paiu, alŭ cărui castelŭ e ditŭ p'aprópe de Bayeux, șede rĕsturnatŭ într'unŭ fotoliu și se uită la muște cum sbóră.

Mezei proprietarŭ în Cricău 1 fl., Veronica Florescu 1 fl. v. a. Kohn Ignatz 50 cr. Ana Domșia 50 cr. Suma 3 fl., dela petrecere au incursŭ 26 fl. 20 cr. Suma totală 29 fl. 20 cr., din care acoperindu-se spesele a rĕmasŭ unŭ venitŭ curatŭ de 10 fl., care s'a predatŭ curatorului bisericescŭ.

In numele comitetului bis. scolasticŭ se aduce mulțămită publică marinimoșilorŭ domnĭ, carĭ au binevoitŭ a ajuta unde chiar e neapĕratŭ de lipsă.

Ionŭ Domșa,
învĕțătorŭ.

Intemplărĭ diferite.

Pentru o muscă. Locotenentulŭ de cavaleriă Ilosvay Tihamer fŭ atacatŭ de o muscă în trenŭ, cu ocasiunea călĕtoriei sale dela Cernăuțĭ spre Clușŭ, unde se dusese cu scopulŭ ca sĕ ia parte la o nuntă. Musca înțepă pe locotenentŭ în mână, prin mănușă. La începutŭ locotenentulŭ nu băgă în sémă acéstă mușcătură, dér mâna începŭ a-lŭ durė și la urmă apărură semnele înveninărei sângelui. Astăḑĭ locotenentulŭ se află sub cura medicului dr. Brandt și va fi veselŭ, décă va pute scăpa fără a fi amputată mâna.

Focŭ. In comuna Assinipŭ (comitatulŭ Albei de josŭ) a arsŭ până la pămentŭ cârcĭuma lui Klein Lipot. Se crede că foculŭ a fostŭ pusŭ de unulŭ din datorașii cârcĭumarului. Foculŭ a fostŭ amenințătorŭ pentru locuitorii din comună, mai vêrtosŭ din causă că tocmai atuncĭ erau trimise la Aiudŭ pompele pentru reparare. Gendarmii urmărescŭ pe incendiatorŭ.

Dela camera de comerciu. *Furniturĭ de provisiunĭ pentru armata c. r. și pentru honveḑĭ.* Camera de comerciu și industriă din Brașovŭ încunosciințéză pe cei interesațĭ, că c. r. intendență a corpului 12 de armată, respec. comisiunea comună pentru asigurarea provisiunilorŭ, precum: Ovĕsŭ, finŭ, paie, lemne de arsŭ necesare în periodulŭ dela 1 Septemvre a. c. până la finele lui Augustŭ, eventualŭ Decemvre 1889 a determinatŭ a doua jumĕtate din luna Iuliu pentru pertractările de arendare.

Publicațiunile respective se potŭ vedé și în biroulŭ Camerei de comerciu și industriă din Brașovŭ, eventualŭ se pôte cere trimiterea acestora prin poștă pe câtŭ timpŭ se vorŭ afla la dispositiă.

Musca de calŭ.

(*Gastrophilus equi seu oestrus equi*).

Orĭ cine a pututŭ observa acéstă parasită a calului, care se așédă — mai alesŭ véra — chiar pe părțile cele mai intime ale calului, fără sgomotŭ, și care mai tot-d'a-una pare a nu supăra calulŭ precum ar face tăunii și alte mușce înțepătóre.

Musca de calŭ are obiceiurĭ cu totulŭ ciudate și larva sa nu e alt-ceva decâtŭ unŭ verme alŭ stomacului.

Tótă lumea cunósce musca de calŭ după forma sa, care se asémĕnă cu musca de carne fiindŭ multŭ mai părósă; dér puținĭ suntŭ carĭ sciu de unde vine și cum trăesce. E dér instructivŭ a vorbi despre acéstă curiósă parasită a calului.

Musca de calŭ în stare de desvoltare complectă, e o insectă care, neavendŭ organe bucale, trăesce puținŭ timpŭ, fără a se hrăni și numai pentru a se împarechia și oua. Femela depune oulele sale pe perulŭ cailorŭ în acele părțĭ mai alesŭ unde calulŭ, lingĕndu-se, póte a le ajunge cu limba și ast-felŭ... sĕ se pótă reproduce specia. Mai alesŭ la caii tinerĭ se adună aceste mușcĭ, de óre-ce instinctulŭ le arată că larvele lorŭ mai bine vorŭ trăi în stomacurĭ mai puținŭ resistente și cu carnea mai fragedă.

Acéstă muscă depune, în unŭ modŭ fórte solidŭ, vr'o șepte sute de oua pe pĕrulŭ cailorŭ, pe timpŭ de ḑi când e mai caldŭ. Aceste oue suntŭ albe-cenușii și din ce în ce mărescŭ și se potŭ observa de fiă-cine pe genunchĭ, pe cômă etc. trosnindŭ când se spargŭ cu unghia. După vr'o trei sĕptĕmânĭ larva ese și se acață de piele. Calulŭ simțindŭ gădilela se linge și scarpină cu dinții și astfeliu înghite, fără sciință, larvele acestei insecte cu caractere așa de curióse. Aceste larve, cu gura și stomaculŭ fórte bine conformate, pĕtrundŭ, prin înghițire, în stomaculŭ cailorŭ, de care se alipescŭ se înțelege, însĕ, că multe pierŭ până sĕ ajungă în stomaculŭ calului și până sĕ se acețe bine cu dinții înăuntrulŭ sĕu.

Larvele, odată ce s'au aședatŭ bine în stomacŭ, potŭ trăi astfeliu înplântate aprópe unŭ anŭ, după care timpŭ, în care s'a desvoltatŭ prin sugerea sucurilorŭ din membranele stomacului, cadŭ singure și suntŭ date afară din animalŭ și își sfîrșescŭ prin grămeḑile de băligarŭ, prin pămentŭ, printre grindele grajdurilorŭ, transformarea lorŭ în nimfă și insectă perfectă a cărei esistență — consacrată exclusivŭ numai pentru reproducere — d'abia e de câteva ḑile. Muscele, carĭ au eșitŭ din starea lorŭ de nimfă prè târḑiu și le-au apucatŭ gerulŭ, n'au timpŭ a se reproduce, de asemenea când caii suntŭ ținutĭ mai multŭ în grajdurĭ închise.

Când larvele acestei insecte se găsescŭ în mare numĕrŭ (chiar o miiă) în stomaculŭ cailorŭ, catârilorŭ și asinilorŭ potŭ pricinui nu numai slăbirea dér, une orĭ, și mórtea animalului, alŭ căruĭ stomacŭ se găsesce găuritŭ de aceste stricătóre insecte.

Cu câtŭ calulŭ va fi mai rĕu îngrijitŭ și mai prostŭ hrănitŭ cu atâtŭ suferă mai multŭ de acéstă insectă parasită, în potriva căreia nu se póte recomanda altŭ lucru decâtŭ ungerea pĕrului calului cu o soluțiune de asa fetida ce se găsesce eftină la spițerii și alŭ cărei mirosŭ pĕtrunḑĕtorŭ depărteză insectele de orĭce feliu.

* * *

Mai esistă o altă muscă de calŭ (Oestrus haemorrhoidalis) a cărei femelă își depune ouăle sale sub códa calului și chiar în nările și gura calului, dér care parasită anală nu póte aduce atâta rĕu calului ca cea descrisă mai susŭ.

(„*Gaz. Sătenului.*")   *C.C.D.*

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 4 Iulie. Impĕratulŭ Wilhelm II va pleca la Petersburg în 13 Iulie dela Kiel. Pe împĕratŭ îlŭ vorŭ acompania câteva corăbii de resboiu.

Sofia, 4 Iulie. Cercetarea în contra oficerilorŭ acusațĭ de a fi încercatŭ a face o lovitură în contra regimului de aḑĭ, a doveditŭ că ei n'au avutŭ nicidecum o asemenea intențiune. Oficerii au fostŭ pușĭ pe piciorŭ liberŭ.

„ALBINA" institutŭ de creditŭ și de economii.

Filiala Brașovŭ.

Conspectulu operațiunilorŭ de cassă în luna Iuniu 1888.

Intrate:

Numĕrarŭ în 31 Maiu 1888	fl. 23,454.73
Depunerĭ	83,216.59
Cambii rescumperate. . .	103,721.61
Conturĭ curente	9526.43
Imprumuturĭ pe producte .	7251.35
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ	4080.—
Monetă	2614.17
Interese și provisiunĭ . .	3599.27
Comisiunĭ.	6139.63
Diverse	9096.52
	fl. 252,700.30

Eșite:

Depunerĭ spre fructificare .	fl. 52,191.94
Cambii escomptate	119,897.95
Conturĭ curente.	23,455.49
Imprumuturĭ pe producte .	3604.41
Imprumuturĭ pe efecte și alte împrumuturĭ . . .	12,290.—
Monetă	2137.15
Interese și provisiunĭ . .	856.32
Comisiunĭ.	15,305.23
Diverse	9531.89
Spese și salare.	722.99
Numĕrarŭ cu 30 Iuniu 1888	12,976.93
	fl. 252,700.30

V. Bologa, m. p. dirigentŭ.   **N. P. Petrescu,** m. p. adjunctŭ.
V. Gămulea, m. p. comptabilŭ.

DIVERSE.

Unŭ copilŭ de 77 anĭ. Miss Carolina Cebass, care a murită la New-York mai acum câte-va lunĭ, în etate de 77 de anĭ, își păstrase până la acéstă etate aspectulŭ esteriorŭ, fisiculŭ și înfățișarea unei copile. Ea s'a desvoltatŭ normalŭ până la 12 anĭ, apoi orĭ-ce crescere încetă. Autopsia a demonstratŭ că conformațiunea corpului sĕu era în realitate conformațiunea unei fete de 12 anĭ. De sigurŭ că nu pentru prima óră s'au vĕḑutŭ asemeni casurĭ, dér până acum aceștĭ indiviḑĭ n'au trecutŭ peste 30 de anĭ. Acestŭ faptŭ esceptionalŭ demonstră că încetarea crescerei nu implică o mórte prematură.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 3 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vĕnd.	8.50
Argintŭ românescu .	„	8.44	„	8.46
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.91
Lire turcescĭ . . .	„	11.23	„	11.27
Imperialĭ	„	10.23	„	10.27
Galbinĭ	„	5.82	„	5.87
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulu	6½—8% pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.45
Renta de hârtiă 5%	90.30
Imprumutulu căilorŭ ferate ungare .	151.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.35
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	100.30
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82.80
Renta de aurŭ austriacă	112.65
Losurĭ din 1860	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	879.—
Acțiunile băncei de creditu ungur. .	302.55
Acțiunile băncei de creditu austr. .	309.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.90
Mărcĭ 100 împ. germane	61.20
Londra 10 Livres sterlinge	125.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguresců	128.50
Imprumutulu cu premiulu unguresců	128.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.50

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 20 Iunie st. v. 1888.

	Cump.	vĕnd.
Renta română 5%	91—	92.—
Renta rom. amort. 5% . . .	92.½	93.—
Renta convert. 6%	90.—	90.½
Impr. oraș. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42. -
Credit fonc. rural 7% . . .	106.¾	107.½
„ „ „ 5% . . .	92.¼	92.¾
„ „ urban 7% . . .	105.½	106·—
„ „ „ 6% . . .	98.½	99.½

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Domnu Paiu este fórte greu bolnavŭ.

Mâncările dulcĭ pentru elŭ suntŭ amarĭ.

Poveștile încântătóre îlŭ plictisescŭ.

Omenii frumoșĭ pentru elŭ suntŭ urîțĭ.

Nu primesce pe nicĭ unŭ prietinŭ.

Lasă cânii în cotețele lorŭ, și pe cai în grajdŭ.

Puținŭ îi pasă de orĭ-ce.

Nu mai rîde.

Starea asta a bărbatului sĕu mâhnesce fórte multŭ pe d-na Paiu, care chiamă pe doctorii Onos și Anser. După ce vorbescŭ multă vreme grecesce și latinesce, amêndoi spunŭ că d-nu Paiu este hipohondriacŭ.

In corpŭ are o mulțime de sucurĭ negre — ḑise Onos.

— Ficatu 'i este prea mare — ḑise Anser.

— Câte-va hapurĭ de aloes au sĕ'i curețe sucurile cele negre, ḑice Onos.

— Sĕ 'i se ia sânge de câte-va orĭ dela ficatŭ, și ficatulŭ are sĕ'i scadă," ḑice și Anser.

Vai! nicĭ hapurile prescrise de Onos, nicĭ sângele luatŭ, după cum ḑisese Anser, nu vindecă pe d-nu Paiu.

Intr'o ḑi, pe când amêndoi doctorii se duceau la castelŭ, li se pune d'odată în cale o femeiă.

Femeia asta era așa de fragedă, așa de delicată, așa de ușoră încâtŭ adierea cea mai ușoră o mișca din locŭ.

Avea cea mai încântătóre figură din lume, ochii marĭ în fața cerului, o gură care semĕna cu unŭ bobocŭ de trandafirŭ, în locŭ de dințĭ mărgăritare, unŭ pĕrŭ de fire de aurŭ, unŭ nasŭ mititelŭ... Ah! ce frumosŭ era născiorelu ei!

Unde pui și douĕ aripĭ străvĕḑĕtóre, care o făceau sĕ semene cu calu Dracului.

Rochia ei, a cărei țesătură era impabilă, avea fețele curcubeului. Simizetu dela gâtŭ era făcutŭ numai din petale de crinĭ și profuma aerulŭ împrejurŭ. Pelea pantofilorŭ ei pierea subŭ o broderiă de safire, de topaze, rubinurĭ, opalurĭ și diamante.

Doctorii, cum o vĕḑură, se opriră fórte mirațĭ.

„Eu suntŭ zina aerului și am venitŭ sĕ vĕ întrebŭ décă sperațĭ sĕ vindecațĭ pe d-nu Paiu," le ḑise ea.

Onos și Anser, auḑindŭ cine era ea, își scóseră pălăriile și se închinară până la pămentŭ înaintea ei.

„Domnu Paiu este fórte bolnavŭ, rĕspunse Onos, hapurile mele nu potŭ sĕ-i gonéscă din corpŭ sucurile negre.

— Domnu Paiu este fórte greu bolnavŭ, ḑise și Anser: cu tóte că i-am luatŭ sânge, ficatulŭ totŭ așa de mare îi este.

— Eu, ḑise zîna, sciu pe cine-va care are sĕ vindece pe d-nu Paiu.

— Spune-ni-lŭ și nouĕ!

— Bucurosŭ! Dați-mĭ mâna, ca sĕ vĕ potŭ duce în palatulŭ meu unde are sĕ vĕ viă și elŭ numai de câtŭ."

Și amêndoi doctorii, tîrîțĭ de zînă, se suiră spre cerulŭ albastru.

Palatulŭ zînei Aerului este o stea căḑĕtóre.

Plimbați-vĕ într'o séră caldă de vară, și privițĭ d'asupra capului. Din firmamentŭ are sĕ sară o scânteiă mare, pe care o s'o perdețĭ din vedere, mai înainte ca s'avețĭ vremea sĕ ḑicețĭ:

„Ĕsta e palatulŭ zînei Aerului!"

Palatulŭ ĕsta are, după câtŭ se pare, scărĭ făcute din lapislazuli, e așternutŭ pe josŭ cu fildeșŭ, are ziduri de mărgeanŭ și tavanŭ de chihlibarŭ.

Zîna băgă pe musafirĭ în odaia de mâncare.

Trei pagĭ, îmbrăcațĭ în mătase albastră cusută în aurŭ, făceau slujba.

Unulŭ aduse o plăcintă cu carne gustósă; altulŭ aduse compotŭ de prune; și celălaltŭ aduse vinŭ de Cypru, mai vechiu de câtŭ Methusalem.

Sub influența vinului ĕstuia, Onos simte trebuința sĕ critice pe Galien, pe care Anser îlŭ admiră, și Anser sĕ desprețuéscă pe Hipocrat de care se molipsise Onos.

Când nu se mai pricepură ce sĕ spună, căutară argumente nouĕ în puterea pumnilorŭ.

Pagii se silescŭ sĕ stea serioșĭ.

In sfĕrșitŭ unulŭ din ei bufnesce de rîsŭ. Numai decâtŭ zîna îi pune pe gură mâna ei albă, pe care o și închide numai decâtŭ.

„Am pusŭ mâna pe elŭ!" ḑise dînsa.

Auḑindu-i glasulŭ, doctorii stau din bătaiă.

„Pe cine ai pusŭ mâna? întrebară doctorii.

— „Pe celŭ care are sĕ vindece pe d-nu Paiu".

— „Unde este?".

— Zîna deschide mâna și în palmă arată unŭ piticŭ înaltŭ de patru țolĭ.

Piticulŭ ăsta se vede veselŭ. Hainele de pe dênsulŭ sémĕnă cu ale unui caraghiosŭ de curte.

Cum fŭ pusŭ pe masă, începŭ sĕ mițe în aerŭ unŭ buzduganŭ, potrivitŭ pe talia lui; și tótă lumea rîde nebunesce.

„Dragu meu, îi ḑise ursitórea, nu aci trebue sĕ te slujeșcĭ cu buzduganulŭ tĕu. Pornesce cu doctorulŭ Onos și cu doctorulŭ Anser; ei au sĕ te ducă la d-nu Paiu, unŭ gentilomŭ atinsŭ de hipohondriă.

— Dómnă, rĕspunse piticulŭ, nimicŭ nu mi se pare mai dulce decâtŭ sĕ te ascultŭ. Pe cinstea mea, Rîsu, sĕ mĕ creḑĭ că d-nu Paiu are sĕ fiă vindecatŭ înainte de apusulŭ sórelui".

Piticulŭ acesta era dér Rîsulŭ.

Stéua căḑĕtóre se apropiă de pămentŭ și pune josŭ pe Onos, pe Anser și pe Rîsŭ, chiar în loculŭ unde a întâlnitŭ zîna pe doctorĭ.

(Va urma.)

ad. Nru. 162—1888

CONCURSŬ.

Devenindŭ vacante cu 1 Septemvrie a. c. st. nou la școla civilă de fete cu internatŭ a „Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ“ **3 posturi de invĕțătorŭ,** dintre carĭ unulŭ va fi numitŭ și directorŭ, **unŭ postŭ de invĕțătóre** și **postulŭ de directóră a internatului,** pentru ocuparea acelora se escrie prin acésta concursŭ.

A. Doritorii de a ocupa vre-unulŭ dintre posturile de învĕțătorŭ (învĕțătóre) au sĕ presinte următórele documente:

a) atestatŭ de botezŭ;

b) documentŭ despre cualificațiunea cerută prin legea statului (§ 103 a art. de lege XXXVIII din 1868) pentru ocuparea de posturĭ de învĕțătorĭ la școle civile;

c) o arĕtare în scrisŭ despre studiile pregătitóre și despre ocupațiunea de până acum;

d) arĕtarea specialităţii pentru care este pregătitŭ cu deosebire, și

e) fiindŭ limba română limba de propunere, sĕ dovedéscă, că posedŭ perfectŭ limba română în vorbire și în scriere.

Pentru postulŭ de învĕțătóre se cere, pe lângă cualificațiunea amintită mai susŭ, și cualificațiune specială pentru lucrulŭ de mână și vêrsta de celŭ puținŭ 20 anĭ.

Concurenții, carĭ vorŭ dovedi aptitudine specială în privința cunóscerei și a limbei germane, francese, a gimnasticei séu a altei specialități de școlă, vorŭ avé preferință între cei altfelŭ cu pregătirĭ egale.

Fie-care concurentŭ care va fi alesŭ învĕțătorŭ séu învĕțătóre se obligă a propune până la maximulŭ de 30 óre pe sĕptĕmână.

B. Fiitórea directóră va avé sĕ dovedéscă:

a) că e femeă cultă;

b) că e mai înaintată în etate și necăsătorită (eventualŭ vĕduvă fără prunci) și

c) că e versată în economia de casă.

ad *A.* Cu posturile de învĕțătorĭ suntŭ împreunate următórele beneficii:

a) învĕțătorilorŭ salariu anualŭ de câte 700 fl. v. a. și 150 fl. v. a. banĭ de cuartirŭ;

b) învĕțătórei pe lângă întréga întreținere în internatŭ (viptŭ, locuință, încăldițŭ, luminatŭ, spălatŭ) salariu anualŭ de 400 fl. v. a.;

c) învĕțătorului numitŭ directorŭ, adausŭ la salariu de 100 fl. v. a. pe anŭ, și adausŭ de 50 fl. v. a. pe anŭ la banii de cuartirŭ.

ad. *B.* Cu postulŭ de directorŭ a internatului suntŭ împreunate următórele beneficii:

a) pe lângă întréga întreținere în internatŭ (viptŭ, locuință, încălditŭ, luminatŭ, spălatŭ) salariu anualŭ de 400 fl. v. a.;

b) adausŭ la salariu de 100 fl. v. a. pe anŭ.

Concursele însoțite de documentele numite mai susŭ sĕ se presente subsemnatului comitetŭ până la **31 Iulie st. n.** a. c.

Din ședința comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, ținută în Sibiiu la 23 Iunie n. 1888.

In lipsă de președinte:
G. Barițiu. **Dr. Ioanŭ Crișianu,** secretarŭ II

91,3—2

Nru 5981—1888.

PUBLICAȚIUNE.

Joi în 12 Iulie a. c. după prânḑŭ la 3 óre se va ținea în oficiolatulŭ economicŭ orășenescŭ o nouă pertractare de oferte asupra arendărei mai josŭ amintitelorŭ obiecte aparținĕtóre comunei orășenescĭ Brașovŭ.

Se provócă decĭ toțĭ oferenții ca celŭ multŭ până în 12 Iulie a. c. înainte de prânḑŭ, 12 óre, sĕ 'șĭ aștérnă la administratorulŭ orășenescŭ Ernst Hintz ofertele scripturistice provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr., cu unŭ vadiu de 10% din chiria anuală oferată constătătorŭ în banĭ gata séu în hârtii de prețŭ valabile pentru cauțiune.

Sĕ se amintéscă în ofertŭ, cumcă pentru care obiectŭ se oferéză și se conțină totdeodată dechiarațiunea că oferentului 'i suntŭ cunoscute condițiunile contractuale și de oferte și că se supunŭ lorŭ.

Condițiunile aceste se potŭ vedea, până la ḑiua pertractărei de oferte, în decursulŭ órelorŭ oficióse în oficiolatulŭ economicŭ orășenescŭ.

Chiriea are sĕ fie în banĭ gata și sĕ se amintéscă în ofertŭ atâtŭ în cifre câtŭ și în litere.

Obiectele de închiriatŭ suntŭ următórele:

1. Prăvălia din târgulŭ flosului Nru. 17, chiria de pân'acum 820 fl. —
2. Berăria orășenéscă . . . . . . „ „ „ 3271 fl. 50

Brașovŭ, 27 Iunie 1888.

Magistratulŭ orășenescŭ.

17 M. 3—2

Dela comitetulŭ centralŭ electoralŭ alŭ comitatului Brașovŭ.

Nr. 36—1888.

PUBLICAȚIUNE.

Avêndŭ în vedere, că conformŭ rescriptului prea înaltŭ alŭ Exelenței sale d-lui președinte alŭ dietei ungare cu dato 21 Iunie a. c. Nr. 1122—1887/92, Ioanŭ Imrich, deputatulŭ cercului Ghimbavŭ (2-a) din comitatulŭ Brașovŭ a renunțatŭ de a representa mai departe acelŭ cercŭ, în urma conclusului luatŭ de dieta amintită în 11 Iunie a. c. Nr. 1322—1888 s'a provocatŭ subsemnatulŭ comitetŭ centralŭ electoralŭ din partea președintelui dietei a dispune în cerculŭ alŭ 2-lea cele necesare pentru alegerea unui nou deputatŭ.

Comitetulŭ centralŭ electoralŭ a determinatŭ ca ḑiua pentru alegerea ce este de a se îndeplini în acestŭ cercŭ electoralŭ pe periodulŭ 1888—1892 supusŭ acestui comitetŭ centralŭ electoralŭ, pe basa §-lui 57 art. de lege XXXIII din anulŭ 1874, ḑiua de **15 Iulie a. c.**

Pentru conducerea alegerei și pentru adunarea voturilorŭ se esmite în acestŭ cercŭ alŭ 2-a următórea comisiune cu loculŭ de alegere G h i m b a v ŭ:

Iosifŭ Dück de președinte,
Dr. Herell Henric de vice-președinte,
Carolŭ Bolesch secretarŭ,
George Nicolaus de secretarŭ locțiitorŭ,
Merthes Ioanŭ de secretarŭ locțiitorŭ.

Pentru darea voturilorŭ cu referință la singuraticile comune s'a statoritŭ următorulŭ șirŭ:

1. Ghimbavŭ.	6. Hălchiu.	11. Rotbavŭ.
2. Cârstianŭ.	7. Nou.	12. Măierușŭ.
3. Rĕșnovŭ.	8. Crizbavŭ.	13. Apatia.
4. Vulcanŭ.	9. Bodŭ.	
5. Codlea.	10. Feldióra.	

Alegerea începe la ḑiua de **15 Iulie a. c. 8 óre înainte de prânḑŭ.**

Fiesce care alegĕtorŭ cercualŭ póte recomanda candidațĭ dietalĭ, acésta recomandațiune trebue sĕ se dée în scrisŭ președintelui pentru alegerĭ, séu în ḑiua dinainte de alegere, séu la o jumătate de óră după începerea alegerei.

Décă președintele pentru alegerĭ ordonéză votarea în sensulŭ legei, atuncia aceea începe diminéța la 9 óre.

Votisarea se face publicŭ și nominalŭ amĕsuratŭ §-lui 75 art. de lege XXXIII anulŭ 1874 și §§-lorŭ ce stau în legătură cu acesta.

Ceea ce se aduce la cunoscința tuturora cu acea observațiune, că alegerea se va efeptui în casa comunală a respectivului locŭ de alegere, și că este opritŭ a veni la alegere cu bâte séu arme.

Din ședința comitetului centralŭ electoralŭ alŭ comitatului Brașovŭ ținută în 28 Iunie 1888.

Iuliu Roll m. p.
Consil. regiu. vice-comite, președintele comitetului centralŭ.

Dr. Fried. Iekel,
notarŭ.

92,3—1

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după ameḑi.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de ameḑ'i
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după ameḑi.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după ameḑi
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după ameḑi.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.